

lige Duffer erholde Indflydelse paa Sager nes Indretning, det kan intet Ministerium, der desuden ikke er stedsevarende, være en tilstrækkelig Garantie imod, det kan intet Menneske stille nogen varig Garantie imod. Men det skal paa den anden Side Enhver, hvem Noget betroes, altsaa i dette Dieblik jeg, forsaavidt det betroes mig, at stemme i denne Sag, gjøre sit Bedste til at forhindre. Og det er just i denne Henseende og af denne Grund, at jeg vil stemme saaledes, som jeg har ytret. Forresten troer jeg, at den høitærede Minister bemærkede, at det vilde være bedre af mig, om jeg stemte imod hele Loven. Det er Noget, som jeg tør bemærke, at jeg er bleven meget tilbøjelig til efter de Dplysninger, der ere meddeelte af det meget ærede Udvalg; og jeg forbeholder mig derfor i sin Tid at tage min Bestemmelse i saa Henseende.

Finantsministeren: Den sidste ærede Talers Foredrag er grundet paa to Misforstaaelser. Den første er den, at jeg skulde have henviist den ærede Landsstingsmand til at have Tillid til Ministeriet. Jeg har slet ikke talt et Ord om Ministeriet i denne Sag; jeg har henviist ham til at have den Tillid til Legislaturen, at den vel ikke af den Omstændighed, at der var stærk Søgning om Embeder, skulde lade sig bevæge til, paa de fremtidige Finantslove ved indtrædende Vacancer at tilstaae Gjenbesættelsen af Embeder, som fandtes oversflødige. Og, forsaavidt den ærede Landsstingsmand har anført, at jeg har ønsket, at han skulde stemme imod Loven, da er det ogsaa en Misforstaaelse. Jeg har kun sagt, at af den Grund, som den ærede Landsstingsmand anførte for at nedsette de Gager, hvorom der handles, fra 3400 Rbd. til 3000 Rbd., forekommer det mig, at man ikke kunde ulede et saadant Resultat, men vel, at man vilde stemme imod Loven.

Stolef. Sørensen: Jeg vilde gerne stemme med de to ærede Talere, der have anbefalet det oprindelige Udkast til Loven, men rigtignok ogsaa kun under den samme Forudsætning, som de have gjort, at Tallet af de vedkommende Embedsmænd maatte indskrænktes. Det vilde for mig være meget afgjørende, om jeg vidste, hvilket Tal der for Diebliffet er og

navnlig i Fremtiden maatte blive det bestaaende. Der er idag af den høitærede Finantsminister nævnt 16—20 Departementschefer, og af den ærede Ordfører 24. Denne Svæven mellem disse Talstørrelser har noget Ubehageligt for mig, idet jeg skal afgive min Stemme. Dersom Tallet af disse høitstaaende Embedsmænd var indskrænket til 16, vilde jeg tage mindre i Betænkning at stemme for Loven, som den er os forelagt; men dersom Tallet er om 24, saa faaer det finansielle Hensyn en saa meget større Betydning. Dersom ønskede jeg for mit Vedkommende gjerne at oplyses om, hvilket af disse Tal der maa anses for Normen.

Finantsministeren: Det er umuligt, i Diebliffet at udtale noget Bestemt om, hvorledes Talforholdene i denne Embedsclassse vilde stille sig. Men hvem der ønsker at gaae sikkert, troer jeg ikke vil tage fejl ved at tage netop Midten imellem 16 og 24, altsaa 20. Tallet vil neppe blive større for Fremtiden, jeg antager endogsaa, at det vil blive ringere. Hvad der her væsentligt kommer i Betragtning, det er et Moment, som maaffee i den nærmeste Fremtid vil finde sin fuldstændige Afgjørelse, nemlig Forholdet imellem Statsrevisorerne og Generaldecisorerne. Af disse havest der for Diebliffet een for det indirecte og een for det directe Statsvæsen, een i hvert af de militaire Ministerier, og derhos er der under Justitsministeriet en Mand, som har tilsvarende Forretninger. Hvis det nu maa vise sig — hvad der er min personlige Mening, men Sagen er endnu ikke moden til at forelægges i sin Detail, — at disse Poster hensigtsmæssigt burde gaae ind eller i alt Fald faae en fuldstændig Omordning, saaledes, at den administrative Revision forenedes med og gif ind under Statsrevisionen til et samlet Institut, saa er det aabenbart, at dette vilde faae en væsentlig Indflydelse paa Tallet af samtlige Departementsdirecteurer og de Mand, som ere henførte i samme Classse som egentlige Departementsdirecteurer. Med Hensyn derimod til de egentlige Departementsdirecteurer, som have med selve Administrationen at gjøre, og som udføre Arbejder umiddelbart under Ministrene, da vil deres Tal ikke være nogen betydelig